22ՐԴ ՏԱՐԻ ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 14 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1891 ԹԻՒ 85

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՀՆԱԶԱՐ

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԲԵՐԱ, ՄԵՆ ՓՈՂՈՑ, ՍԻԹԻ ՏԱԼԷՔ

Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն առ չի պարտաւոր

Bureaux du Journal "HAÏRÉNIK"
Péra, Cité d'Alep, CONSTANTINOPLE

10 ՓԱՐԱՅ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ
ՕՐԱԳԻՐ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԱՐՓԻԱՐ ԱՐՓԻԱՐԵԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ	համար	Տարեկան	300	Թիւ	75	ղրշ. Մէջբա
»	»	Վեցամսեայ	150	»	40	» »
Դաւառներու		Տարեկան	300	»	100	» »
»		Վեցամսեայ	150	»	50	» »
»		Եռամսեայ	75	»	25	» »
Օտար երկրաց		Տարեկան	300	»	25	Ֆրանգ

Թղթատարի ծախքը խմբագրութեան վրայ
(Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի 100 ղրշէն տեղ 115 ղրշ.)

درعلیه اوغلنده حلب چارشوسنده
حیرنیك غزته سی مخابره اداره سی

10 ՓԱՐԱՅ

ԴԻՏՈՒԹԻՒՆ ԹԷ ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ

— Այլադաւաններու կրօնական տարածման դիմադրելու համար պէտք ունինք դիտուն և պերճախօս եկեղեցականներու։ Դիտուն և պերճախօս եկեղեցականներու պէտք ունինք մեր Ժողովրդին հաւատքը զօրացնելու և անկրօնութեան առաջն առնելու համար։

Այսպէս կը բացագանչեն ամէն անոնք որք անկեղծօրէն կը տենչան ժողովուրդը կրօնասէր տեսնելու, և այսպէս կը բացագանչեն անոնք որք կ'ուզեն կրօնասէրը երևիլ։ Ինչ որ ալ ըլլայ, իրողութիւնն այս է թէ դիտուն և պերճախօս եկեղեցականներու անհրաժեշտ պէտք կ'ղգայուի մեր օրերուն մէջ, և այդ պէտքին գոհացում տալու համար միջոցներ կը խորհուին ու կը դործադրուին։

Այլ սակայն միթէ դիտութիւն և պերճախօսութիւն կը բաւե՞ն հաւատքը զօրացնելու, հոգիները կազդուրելու, այլադաւաններու կրօնական տարածման խափան ըլլալու։ Ո՞չ ապաքէն դիտութենէ և պերճախօսութենէ աւելի մեծ բան մը կայ այս նպատակին հասնելու համար։ Քրիստոնէական կրօնքին ոգին ո՛չ դիտութիւնն եղած է, ո՛չ ալ պերճախօսութիւնը. Քրիստոս գիտական լեզուով չխօսեցաւ և ոչ ալ հռետորական բարբառով։ Քրիստոս իր պարզութեամբն ու բարութեամբն և սիրալեզ ոգւովն յաղթեց փարիսեցիներուն ճարտասանութեանը, աշխարհի իմաստութեանն ու չարութեանը։ Քրիստոնէութիւնը հիմնուեցաւ սիրոյ ու բարութեան վրայ, և եթէ կ'ըզձանք որ մեր ժողովուրդը քրիստոնեայ մնայ հոգւով ու սրտով, պէտք է չմոռնանք որ ամէն բանէ առաջ ունինանք բարեսիրտ, դիմած առաջնորդներ որք ի սրտէ սիրեն իրենց ժողովուրդը։

Սակայն այսպիսի հովիւներու պէտքը երկրորդական բան մը կը համարինք։ Դիտունն ու պերճախօսը կրնայ հռետորական լեզուով ճառել ասուածաբանական նիրհին խնդիրներու վրայ, մտքերու վրայ համակրութիւն մը առաջ բերել կամ ոչ, բայց քրիստոնէութիւնը սրտի կրօնքն է, քրիստոնէութեան քահանայները պէտք է որ նախ սրտի հետ խօսին և ապա մտքի հետ, պէտք է որ սրտերու տիրապետեն։ և ով որ իր ժողովուրդը սրտանց կը սիրէ ու բարիք կ'ընէ՝ անիկայ միայն կրնայ տիրել սրտերու։

Բայց բարութիւնն ու սէրը ժառանգաւորայ վարժարաններու և ընծայարաններու մէջ դաս չեն կրնար տրուիլ. սրտի մը մէջ պէտք է որ բնածին սերմը դանուի սիրոյ ու բարութեան։ Ով որ այդ սերմին ունի, ապրելով աշխարհի մէջ, տեսնելով մարդկային թշուառութիւնը, հեառնելով այն մեծ խնդիրներուն որք կը յուզեն ընկերական աշխարհը, նա կրնայ ճշմարիտ առաքեալ մը դառնալ։

Կը տրուի՞ այս ուղղութեամբ դաստիարակութիւն մը մեր վանքերուն ու դպրեվանքներուն մէջ. չեր ու ցամաք դիտութիւններէ անդին, անոնցմէ մեր բան մը կ'առանդուի՞ աշակերտաց որպէս զի անոնցմէ ոբուն սրտին մէջ որ այդ սերմը կայ, բեղմնաւորի այն։

Աւետարանը ընկերական խնդիրներու օրինադիրք մըն է. մեր ապագայ առաջնորդները պէտք է որ մեր ժամանակի ամէն ընկերական կեանական խնդիրներուն ընտելանան. այդ ընկերական խնդիրներու նպատակն է մարդկային երեղութիւնը չափաւորել, հոգիներու և սրտերու զօրութիւն ու միխիթարանք տալ, հեշտացնելով միանդամայն նիւթական կեանքը։ Ահա այս կէտն է որ եկեղեցականները պատրաստողներուն հոգածութիւնը կը յանձնարարենք։

Կրնա՞ն ըսել թէ օրինակն ալ մեծ աղդեցութիւն մը չունի թէ՛ ժողովրդին վրայ և թէ անոնց վրայ որք օր մը այդ ժողովրդին հոգևոր հովիւները պիտի ըլլան։ Եւ սակայն ի՞նչ օրինակներ կան, որք տպաւորութիւն պիտի թողուն։ Ի՞նչ կը տեսնենք ամէն կողմ։ Ո՞ւր է խըստաբարոյ առաջնորդը, ո՞ւր է պըզթած, բայց միանդամայն անաչառ քահանան։ Ո՞ւր են անոնք որք ժողովրդի հայը ըլլան ու խորութիւն չը դնեն մեծին ու պզտիկին, հարուստին ու աղքատին միջև. եւթէ երբեք այդ խորութիւնը պէտք է դըներ, ո՞չ ապաքէն Քրիստոս տուրեցոյց որ աղքատը հարուստին վեր է, պզտիկը մեծէն լաւագոյն է։

Եւ ի՞նչպէս կ'ուզենք որ ժողովուրդը սիրէ ու պաշտէ այն առաջնորդներն—եկեղեցական նուիրապետութեան որ դասակարգին ալ պատկանին անոնք—որք միայն փարիսեցին դադաղին հաւէն կ'երթան, ու անոր վրայ կը խօսին. որք անանկին տունը չեն մտներ, որք երբեք անձնական զոհողութիւն մը չեն ըներ, որք ի հարկին կը զոհեն իրենց աչխարհները որպէս զի իրենց հանդիսաները չվրդովուի։

Քրիստոսի առաքելային նշանաբանը պէտք է ըլլայ «նախ դուն, ապա ես» ու մեր հովիւները լոլորովին հակառակը կը խորհին. «նախ ես, ապա դուն»։

Դիտուն ու պերճախօս եկեղեցականները ունենալէ առաջ խորհինք բարի ու անձնուէր եկեղեցականներ առաջ բերելու մասին։ Աւելորդ է ըսել թէ դիտութիւնն ու պերճախօսութիւնը երբեք խոչընդոտ մը չեն կրնար ըլլալ բարութեան ու անձնուիրութեան. մանաւանդ թէ աւելի կը զօրացնեն այդ բարձր զդայուքները։

ՄՈՌՈՒԱԾ ԳԱՆՁԵՐ

Սեբաստիոյ Ս. Նշանի վանքն Առաջնորդ Հօր բնակավայրն է։ Ունի 3-4 միաբան վարդապետներ, մշակներ, եւ այլն։ Շէնքն ընդարձակ է. երկը եկեղեցի կայ որք պատիճով մը միացած են իրարու։ Այս պատիճին մէջ կը հանդչին եպիսկոպոսանուս եւ վարդապետներու ոսկորները։ Միաբաններուն համար կան բաղմաթիւ սենեակներ, որոց կէսէն աւելին տգաւնիներու բնակատեղի է եղած։ Ուխտաւորներու համար մէկ քանի սենեակ կայ, վանքն ունի նաեւ իր մէջ դպրոց մը դոր ժամանակը կը հինդնէ, փոխանակ ժառանգաւորներու բնակութիւնը։

Վանքին մէկ կողմը կը պտնուի քնդարձակ պարտէզ մը որ պատերով չրջապատուած է եւ որու մէջտեղն գետակ մը կ'անցնի։ Այս պարտէզ, գրեթէ անխնամ, ազէա պարտիզպանի մը հոգածութեան թողուած է, որ միայն վարունգ, դդում ու բանջար ցանել գիտէ, մինչդեռ եթէ լաւ հոգ տանուի, եթէ ամբողջովին մշակուի, այդ պարտէզն որ ալ է՝ ձեհղէլի ծառերով, պտղատու ծառերով եւ որու հողը խիստ բերրի է, կրնայ ամէն տեսակ բերքեր արտադրել եւ վանքին կոկիկ չահ մը բերել։

Տ. Պետրոս եպիսկոպոս վանքին պիտոյը անտառ մը չունի տուաւ. այս անտառ հետզհետէ չքնդնալու վրայ է եւ ապագային ծառայութիւն մատուցանել կը խոստանայ, եթէ օր մը այդ ալ անհնամ ձնալու դժբաղդութիւնը չ'ունենայ։ Ս. Նչանի վանքը ունի նաեւ ձի, կով, ոչխար եւ այլն որոց թիւը հետզհետէ պակսելու վրայ է, չատ մը արտեր որոց ամէնքը չ'են մշակուիր. ամէն տարի ալ պտղէ անուններ հարկ մը կը հատաքուի չրջակայ գիւղերէն։ Դեռ ուրիչ չատուն դներ եւս կան, պատարագ, նուէր, կտակ, հարստնիք եւ այլն։

Այս գրածներէս գիւրին է հասկնալ թէ Ս. Նչանի վանքը կրնայ հարուստ եւ հռչակաւոր ըլլալ, եթէ լաւ մատակարարուի։ Այժմ Սեբաստացւոյ կը հարցընեմ. «Որո՞ է ք Ս. Նչանայ վանքի կացութենէն։ — Ո՛չ, պիտի պատասխանեն, այս վանք ցաւալի վիճակի մը մէջ կը գտնուի հակառակ իր եկամուտներուն։ — Պատճա՞ռը։ — Մենք ալ չ'ենք գիտեր։» Թող ընթերցողը չի կասկածի Սերբազան եպիսկոպոսէն եւ միաբան վարդապետներէն. նոքա ալ վանքին պէս խղճ ու կրակ են. ամէն օրուան կերածնին խմածնին գիտենք, այրէն, էլեվ, մածուն, ֆասուլիա եւ ո՛չ ուրիչ բան։

Իմ կարծիքով սակայ չի պահուիր կոր, այլ կալուածները անտէր մնացած են եւ վանքի եկամտի աղբիւրները կալուածն են. Ջուրը ուրիչ աւազաններու մէջ կը վազէ եւ կամ պարապ տեղը հոսելով ոչ ոք կ'օգտուի։

Միւս վանքերու վիճակը նկարագրել աւելորդ է, անոնք ալ միեւնոյն խեղճութեան մէջ են, թերեւս ալ աւելի։ Ո՞ւմ է յանցանքը։ — Յանցանքը միչտ մերն է, Սեբաստացիներուս. դուն Առաջնորդ Ս. Հօր վերագրել մասամբ մը զըրպարտութիւն է։ Սեբաստիոյ նման կարեւոր կեդրոնի մը մէջ եպիսկոպոս մը կրնա՞յ թէ՛ առաջնորդութեան եւ թէ՛ վանահայրութեան պաշտօնները կատարել անթերի։ Պետրոս եպիսկոպոս ըստ կարի կը գործէ իբր Առաջնորդ եւ ժողովրդի մեծ մասէն սիրուած է։ Բայց վանական խնդրոց մէջ Ն. Սրբազնութիւն առանձինն գործելու ժամանակ չ'ունի։ Իր նախադահութեամբ եկեղեցականներէ եւ աչխարհականներէ բաղկացեալ վանական խորհուրդ մը պէտք է որ Սեբաստիոյ վանքերու կալուածներուն վրայ հակէ, եկամուտի աղբիւրներ բանայ, չինութիւններ ու նորոգութիւններ ընէ, նախկին ժառանգաւորներու վարժարանը վերականգնէ, ամէն մէկ վանքի մէջ մէկ մէկ վարդապետ դնէ, եւայլն։

Ասկէց 8-10 տարիներ առաջ Ս. Նչանի վանքին դպրոցին մէջ գիշերօթիկ վարժարան մը կար ուր կը դաստիարակուէին քաղաքին եւ մանաւորապէս չըրջակայ գիւղերուն պատանիները։ Յայտնի է թէ այդ հաստատութիւն մեծ ծառայութիւններ մատուցած պիտի ըլլար՝ եթէ չի փակուէր։

Երկու տարի առաջ Առաջնորդ Հայրը ժառանգաւորաց վարժարանը դարձեալ բանալու աչխատեցաւ եւ առ այս պատրաստութիւններ տեսնուեցան, մինչեւ անգամ յատուկ դասատու ալ ընտրուեցաւ։ Դժբաղդաբար դասատուն չատնց է մնաւ եւ դպրոցը դեռ չի բացուեցաւ։

Շուտով վանական խորհուրդը կազմինք որ ի միջի այլոց ժառանգաւորաց դպրոցի խնդիրը վերջացնէ։ «Գիտուն եւ կեդեցականներ չունինք» կ'ըսենք. կրկնէ՞ն իջնեն։ Մենք պարտինք նախ պատրաստել եւ ապա պահանջել։

Ա. ԵՂԻՇԷ

Պ. ԿԻՐՍ

Օրուան մարդը Պ. Կիրան է, և եւրոպական լրագրութիւնը կ'զբաղի ուսս դիւանագիտով որ այնքան տարիներէ ի վեր կը վարէ Ռուսիոյ կայսրութեան արտաքին աչխարհավարութիւնը։ Ռուսիոյ արտաքին դործոց նախարարը, որ Բարիզ գընաց՝ իր խօսքով՝ "պզտիկ պատուհան մը" ընելու, ժամանակիս ամէնէն եւ լեւելի դիւանագէտներէն մին է և երկար փորձառութեամբ ու կորչաքոֆի հետ կենակցութեամբ վաստակած է այն դիւրաթեքութիւնը, ճարտարարութիւնը, քիչ խոսատանալով հանդերձ չատ բան խոսատացած երեւնալու կարողութիւնն որ իր արժէքը կը բարձրացնեն։

Պ. Կիրս իր ներքին կեանքին մէջ նոյնքան չահադրգիռ է որքան իբր դիւանագէտ։ Դերմանական ծագում չ'ունի, որպէս յաճախ զրուցուած է, այլ չուէտական ընտանիքէ մը կը սերի։ Իր գործերուն զաւակն է, որովհետեւ իր հարստութիւնը չնչին բան մըն է և իր օրրոցին մէջ ո՛չ ըուպլի գտած է, ո՛չ պատրաստ դիրք մը։

Ազգայ նախարարը Զարսքոյէ-Սէլոյի լիսէին մէջ առաւ իր ուսուցմը։ Յետոյ դիւանագիտական ասպարէզը մտաւ և սկսաւ իբր Կ. Պոլսի ռուսական դեսպանատան քարտուղար։ անկից ղրկուեցաւ վարելու Պալքանեան իչխանապետութեանց ընդհանուր հիւպատոսարանը և յաջորդաբար Իզմիրի և Ադէքսանդրիոյ հիւպատոսարանները։ Ամենուրեք Պ. Կիրս թողուց աչխատող և ուղիղ մարդու մը համբաւը։ Իր ամուսնութիւնը նախարարապետ Կորչաքոֆի իչխանին քեռորդի Դանդաքուզէն իչխանուհիին հետ, վերջացուց իր բարձրացումը. հետզհետէ վարեց Թեհրանի, Պէռնի և Սդոքհոլմի դեսպանութիւնները։

Այդ միջոցին, Կորչաքոֆ իչխանը դդաց առաջին հարուածն այն հիւանդութեան որ պիտի մեռցնէր զինքը։ Պ. Կիրս Բեդրպուրկ կանչուեցաւ և իբրեն յանձնուեցաւ նախարարին խորհրդականի պաշտօնը, վարելով միանդամայն ասիական գործերուն անօրինութիւնը. յետոյ, Կորչաքոֆ իչխանը մեռաւ և Պ. Կիրս յաջորդեց անոր։

Կայսրը չատ անգամներ առիթ ունեցած է դնահատելու իր նոր նախարարն և դասելու մարդուն անոր ուղղամտութիւնն և պարկեչտութիւնը, իւրացման և աչխատութեան հաղուագիւտ յատկութիւններով. ասոր հետ մէկտեղ, ճըշմարտապէս տարօրինակ պաղարիւնութիւնը։ Պ. Կիրս իր պարտքը կը կատարէ, առանց հոգ տանելու թէ ինչ պիտի ըսեն ուրիչները, և դիւանագիտական ամէնէն կնճռոտ խնդիրները կը լուծէ այնպիսի դիւրաթեքութեամբ զոր ի Ռուսիա ամէն ոք կը դնահատէ։

Այսօր Եօթանասուն տարեկան է Պ. Կիրս. դէմքն ուչադրաւ է իր կիսասօրուքներու չրջանակով. հասակը կարճ է, այլ նուրբ։ Բնաւորութիւնը ամրակազմ է՝ վախկոտութեան երեւոյթի տակ, և ասոր համար սովորութիւն է ի Բեդրպուրկ անուանել զայն "դողդղացող եղնիկ"։ Եւ սակայն այդ հեդնական ածականը բոլորովին սխալ է, ինչպէս ցոյց կուտայ հետեւեալ պատմութիւնը։

Երբոր Քադքոֆ Մոսկուա վերադարձին սիւնակներուն մէջ կրակոտ պայքար մը կը մղեր Կիրսի դէմ, սա գնաց կայսեր սաստկապէս գանգատելու հռչակաւոր ուսս հրապարակագրին կատաղի գրութեանց դէմ։ Չարը պալատը բերել տուաւ Քադքոֆը և հրաւիրեց զայն որ երթայ Պ. Կիրսի հետ անձամբ բացատրութիւն մը ունենայ։ "Բայց դիս չը պիտի ընդունի" առարկեց Քադքոֆ։ "Ըսէք իրեն որ իմ կողմէս կուգաք" պատասխանեց կայսրը։ Հետեւաբար Քադքոֆ նախարարին պաշտօնատունը գնաց. բայց Կիրս չուզեց զինքն ընդունիլ. հրապարակագիրը պնդեց ըսելով որ Զարին կողմէն կուգար. Պ. Կիրս նուչէն մերժեց և դուռը դոցել տուաւ։ Յաջորդ օրը բացատրութիւն մը տեղի ունեցաւ կայսեր և նախարարին միջտեղ, և Պ. Կիրս համարձակեցաւ իր տիրոջ ըսել սա դեղեցիկ խօսքերը. "Վեհափառ տէր, չպիտի յարգէիք զիս եթէ զինքն ընդունէի։" Կը տեսնուի թէ "եղնիկը" միչտ չ'դողար։

Զարին և նախարարին միջև դործի յարաբերութիւնները առաջուց կարդադրուած են. չաբաթը երկու անդամ, Պ. Կիրս հաճդեստը կը հագնի և կայսեր դահլիճը կ'երթայ. հոն կը կարդայ դեսպաններէն եկած տեղեկադիրներն ինչպէս և իրեն ուղղուած բոլոր նամակները, անձնական ըլլան թէ ոչ։ Պ. Կիրս չանադիր է իր տիրոջմէն դաղտնի բան մը չ'ունենալու, և պաշտօնադիրները, մինչև իսկ ամէնէն անկարեւորները որք յաճախ անձնական հանդամանք ունին, կը ներկայացուին կայսերական քննութեան։

Պէտք է աւելցնել թէ Պ. Կիրս կատաղի աչխատող մըն է, հակառակ ղինքը տանջող հիւանդութեան։ Աւտուն կանուխ իր դահլիճն է և հոն կ'ընդունի այցելուները, երբեմն մինչև կէս գիչերին երեք ժամ յետոյ. ո՛վ որ ներկայանայ՝ կ'ընդունուի, ինչ որ Ռուսերուն ըսել կուտայ թէ "Պ. Կիրսի տունը կը մըտցուի չաղաչքի մը պէս"։ Այս լսելիք դործունէութեան պատճառով նախարարն իր կեանքէն չնչած է ու և է դրօսանք. երբեք չտեսնուիր թատրոնը կամ Նեվսքի Պրոսպէքտի վըրայ զբօսնելու աչխատեցաւ եւ առ այս պատրաստութիւններ տեսնուեցան, մինչեւ անգամ յատուկ դասատու ալ ընտրուեցաւ։ Դժբաղդաբար դասատուն չատնց է մնաւ եւ դպրոցը դեռ չի բացուեցաւ։

Շուտով վանական խորհուրդը կազմինք որ ի միջի այլոց ժառանգաւորաց դպրոցի խնդիրը վերջացնէ։ «Գիտուն եւ կեդեցականներ չունինք» կ'ըսենք. կրկնէ՞ն իջնեն։ Մենք պարտինք նախ պատրաստել եւ ապա պահանջել։

Ա. ԵՂԻՇԷ

Պ. ԿԻՐՍ

Օրուան մարդը Պ. Կիրան է, և եւրոպական լրագրութիւնը կ'զբաղի ուսս դիւանագիտով որ այնքան տարիներէ ի վեր կը վարէ Ռուսիոյ կայսրութեան արտաքին աչխարհավարութիւնը։ Ռուսիոյ արտաքին դործոց նախարարը, որ Բարիզ գընաց՝ իր խօսքով՝ "պզտիկ պատուհան մը" ընելու, ժամանակիս ամէնէն եւ լեւելի դիւանագէտներէն մին է և երկար փորձառութեամբ ու կորչաքոֆի հետ կենակցութեամբ վաստակած է այն դիւրաթեքութիւնը, ճարտարարութիւնը, քիչ խոսատանալով հանդերձ չատ բան խոսատացած երեւնալու կարողութիւնն որ իր արժէքը կը բարձրացնեն։

Պ. Կիրս իր ներքին կեանքին մէջ նոյնքան չահադրգիռ է որքան իբր դիւանագէտ։ Դերմանական ծագում չ'ունի, որպէս յաճախ զրուցուած է, այլ չուէտական ընտանիքէ մը կը սերի։ Իր գործերուն զաւակն է, որովհետեւ իր հարստութիւնը չնչին բան մըն է և իր օրրոցին մէջ ո՛չ ըուպլի գտած է, ո՛չ պատրաստ դիրք մը։

Ազգայ նախարարը Զարսքոյէ-Սէլոյի լիսէին մէջ առաւ իր ուսուցմը։ Յետոյ դիւանագիտական ասպարէզը մտաւ և սկսաւ իբր Կ. Պոլսի ռուսական դեսպանատան քարտուղար։ անկից ղրկուեցաւ վարելու Պալքանեան իչխանապետութեանց ընդհանուր հիւպատոսարանը և յաջորդաբար Իզմիրի և Ադէքսանդրիոյ հիւպատոսարանները։ Ամենուրեք Պ. Կիրս թողուց աչխատող և ուղիղ մարդու մը համբաւը։ Իր ամուսնութիւնը նախարարապետ Կորչաքոֆի իչխանին քեռորդի Դանդաքուզէն իչխանուհիին հետ, վերջացուց իր բարձրացումը. հետզհետէ վարեց Թեհրանի, Պէռնի և Սդոքհոլմի դեսպանութիւնները։

Այդ միջոցին, Կորչաքոֆ իչխանը դդաց առաջին հարուածն այն հիւանդութեան որ պիտի մեռցնէր զինքը։ Պ. Կիրս Բեդրպուրկ կանչուեցաւ և իբրեն յանձնուեցաւ նախարարին խորհրդականի պաշտօնը, վարելով միանդամայն ասիական գործերուն անօրինութիւնը. յետոյ, Կորչաքոֆ իչխանը մեռաւ և Պ. Կիրս յաջորդեց անոր։

Կայսրը չատ անգամներ առիթ ունեցած է դնահատելու իր նոր նախարարն և դասելու մարդուն անոնք ուղղամտութիւնն և պարկեչտութիւնը, իւրացման և աչխատութեան հաղուագիւտ յատկութիւններով. ասոր հետ մէկտեղ, ճըշ-

ՎԱԳՎՈՎՈՒՄ

ՓԱԽԼ ՍԱՀՄԱՆ

— Ես, — պիտի հղի, ասում էր Վագվովումի իշխանը, — ես ուզում եմ, որ իմ ամբողջ ժողովուրդը ինձ սիրի, ինչպես հայրը սիրում է իր զավակներին։ Ես ուզում եմ, որ ինձ ամեն մարդ ճանաչի, ինչպես ճանաչում է իր ընտանիքի անդամներին։ Ես ուզում եմ, որ ամեն մարդ ինձ վստահի, ինչպես վստահում է իր ընկերոջ։ Ես ուզում եմ, որ ամեն մարդ ինձ հարգի, ինչպես հարգում է իր ծնողքին։ Ես ուզում եմ, որ ամեն մարդ ինձ հավատա, ինչպես հավատում է Աստծուն։

Իշխանը ուզում էր, որ ամեն մարդ իրեն սիրի, հարգի, վստահի, հավատա, ինչպես Աստծուն։ Ինչո՞ւ։ Ինչո՞ւ։ Ինչո՞ւ

ՓԱՍՏԱԿՈՂՈՂ

ԴՈՂՈՍՅՈՆ ԿՈՒՐՈՐՏ

Մեր ծանոթ ոչխարաբուծներից մեկը ասում էր, որ ինքը ոչխարի մսից ավելի շատ է սիրում ոչխարի բրդից ստացած գումարը, որովհետև մսի համը մի քանի օրից անցնում է, իսկ գումարի համը տարիներ է մնում։

ՓԱՍՏԱԿՈՂՈՂ

Ասում են, որ մի ժամանակ մի մարդ ուզում է ամուսնանալ։ Ընտրում է մի աղջիկ, գնում է նրա հայրիկի մոտ և ասում.

— Ես ուզում եմ ձեր աղջկան կնության առնել։ Ի՞նչ կտաք նրան օժիտ։

Հայրիկը պատասխանում է.

— Ես նրան կտամ մի հարուստ ամուսին։

Փաստակողոքը ժպտում է և ասում.

— Ես ուզում եմ նրան կնության առնել, ոչ թե ձեզ։

ՀԱՄԱՐՁԱԿ

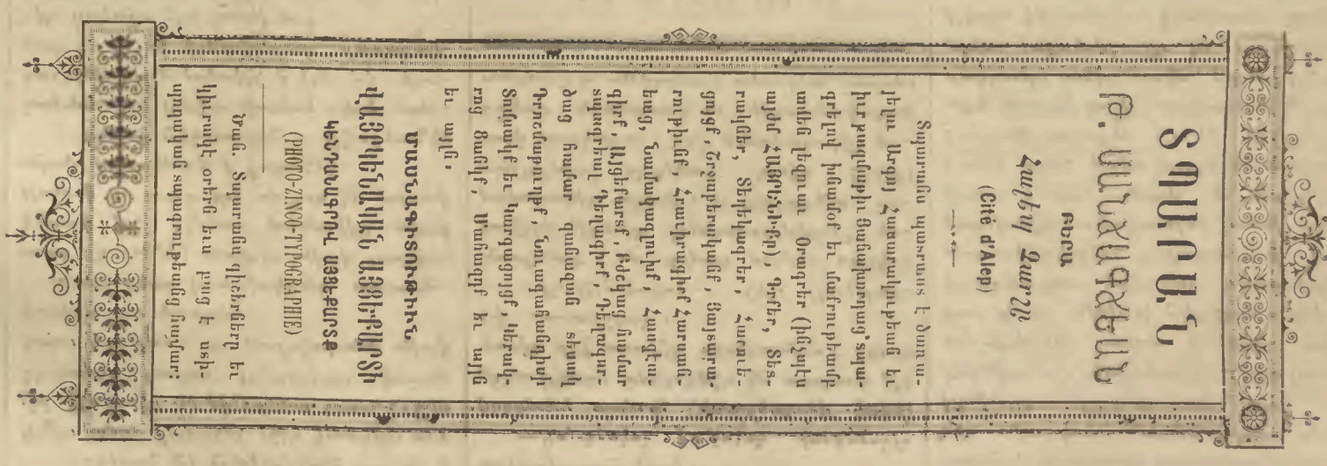
Ուսուցիչը հարցնում է աշակերտներից մեկին.

— Ասա, խնդրեմ, ինչ է համարձակությունը։

Աշակերտը պատասխանում է.

— Համարձակությունը այն է, երբ ես գնում եմ հորեղբորս մոտ և ասում եմ, որ ինձ հարկավոր է հինգ ռուբլի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԵՍ
ՀՈԳԵԲՈՒԹԵԱՆ ԵՐԻՍԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՅԱՐԿԱՅԻՆ
ՏՈՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ
1894 Հոկտ. 19 Շաբաթ օրէն սկսեալ մինչեւ Նոյեմբեր 19 երեքշաբթի երեկոյ

ՏՊԱՐԱՆ
Թ. ՍԱՆԱՍԱՐԵԱՆ
ԲԱՐԵՑ
Հարիւր Քառդ
(Cité d'Alep)
Տպարանս պատրաստ է ծառայելու Ազգ. Հաստատութեանց եւ իւր բարեկամներու ցանկացած տեսակ գործերով խնդիրք մը ուղղուելու պարագային։ Ունիմ լաւագոյն տեսակ Տպագրական Մեքենաներ (Machines), Գրեր, Տեսակ-տեսակ Տերեփարեր, Հատուածներ, Շրջանակներ, Ցանցեր, Հրահանգներ, Հրամանագրեր, Ներկեր, Կնիքներ, Համրակներ, Հաստոցներ, Ներկարար, Թղթեր, Ներկեր, Գրքերու համար գունաւոր տեսակ տեսակ Թուղթեր, Ծրարներ, Տոմսակներ, Ցուցակներ, Ծանուցագիրներ, Գովազդներ, Տոմարներ, Գրքեր, Տետրակներ, Գրասեղաններ, Գրասեղանի Գործիքներ, Մատիտներ եւ այլն։
ՄԱՏԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ
ՎԵՑԵՐԵՔՄԱՆ ԱՅԳԱՒԱՐԱՆԻ
ՀԱՏՈՒԿԱՆԻՇ ՄԱՍՆԱՒՈՐ
(PHOTO-ZINCO-TYPOGRAPHIE)
Տպագ. Տարողութիւն վերջերս եւ մեծ չափով ընդարձակուած։ Կրնայ ամէն տեսակ գործեր ստանալ եւ շատ կարճ ժամանակի մէջ գեղեցիկ եւ ճաշակաւոր ձեւով կատարել։ Ունի իր մէջ Ֆրանսական, Անգլիական, Գերմանական, Իտալական, Հայկական եւ Թուրքական տառեր։ Կրնայ ամէն տեսակ Գրքեր, Տետրակներ, Ծանուցագիրներ, Գովազդներ, Տոմարներ, Գրքեր, Տետրակներ, Ցուց